

Ara fa 100 anys**“A la meua vila”**

A “L'Esquella de la Torratxa” de Barcelona, del dia 3 d'octubre de 1924, Salvador Perarnau dedica un escrit a Súria:

“T'estimo per sobre de les demás viles del món perquè ets meua.

T'han dedicat una oda estulta¹ i pretensiosa que sols et diu banalitats. Jo et vull dedicar una prosa humil, però veritable.

Terra àrida i costeruda, plena de roquissars, com si t'hagués sortit una granellada a la cara.

Tens una bona gent que a voltes és tan esquerra i àrida com tu...”

¹Estulta = estúpida. Podria referir-se a l'oda que el seu germà Ramon va escriure el 1922 titulada: “A la vila de Súria”.

Ara fa 275 anys**Transport de sal accidentat**

El mes d'octubre de 1749, Raimon Coromina, traginer de les Planes d'Hostoles (Garrotxa), va ordenar a Francesc Coromina, jove traginer de Les Planes, que amb una mula del seu germà, anés a la capella i santuari de la Verge de la Salut (Sant Feliu de Pallerols-Garrotxa) a buscar una càrrega de sal de Cardona que Bonaventura Santamaria, traginer de Súria, li havia portat. De camí, en el bosc pertanyent al mas Camps, li va sortir Joan Soler, també traginer de Súria, que li va dir: “Grandíssim desvergonyit!, torna la sal a la Salut!”, li va contestar que no la volia tornar, perquè havia rebut ordres de lliurar-la a Les Planes. De resultes d'això, l'altre es va empipar molt, i va agafar la mula i la fer estimbar, fent-li molt mal.

Ara fa 25 anys

Consell d'Infants
(Fons Vila-Vers).